

Øjemed, maatte imidlertid være, at Afgiften gennemføres paa saadan Maade, at den ikke ved en Forhøjelse af Fragterne atter lader sig vælte over paa Forbrugerne. . . . Ministeriet kan — hedder det videre i Lovforslagets Motiver — „slutte sig til de saaledes fremsatte Betragtninger og mener, at den nødvendige Lettelse i Fragtbyrden for visse Varer, naar Rederne ikke vil medvirke til en frivillig Ordning, sikrest vil kunne gennemføres ved at lade Skibsfarten afgive en Del af den indvundne Fragt og deraf anvende det nødvendige Beløb til Nedsættelse af den i væsentlig Grad ved Fragtstigningen frømkaldte Forhøjelse af Priserne paa de for Samfundets Forbrug og Produktion særlig vigtige Varer indenfor Brødkornets og Brændsels- og Foderstoffernes Gruppe“, idet det tilføjes, at Regeringen af de to af Kommissionens Flertal nævnte Former: Afgift af Nettotonnagen eller paa den indvundne Fragt, foretrækker den sidste „som givende klare Udtryk for Foranstaltningens Hensigt“. „Der tilsigtes ikke“ — fortsættes der — „en Beskatning hverken af Skibsrummet eller af Skibsfartens Overskud, men en direkte Beskæring af Fragtsatser, der ikke længer staar i noget som helst rimeligt Forhold til Omkostningerne ved den Tjeneste, der ydes, og som opnaas af Rederivirksomheden i alle Lande, udelukkende paa Grund af en Række for Verdenssamkvemmet ødelæggende Forhold, og som endelig lægger en tung Byrde paa hele det øvrige frembringende og forbrugende Samfund.“

Under Sagens Behandling i *Folketingets* Udvalg stillede Indenrigsministeren nogle Ændringsforslag, gaaende ud paa, at den afgiftsfri Del af Fragten, foruden i de i Lovforslaget nævnte Tilfælde, ogsaa skulde forhøjes, saafremt Forholdene har medført Forhøjelse af Rederiernes Driftsudgifter, endvidere at Bestemmelserne om Nedsættelse og Forhøjelse af afgiftsfri Fragtbeløb skulde træffes af et „Afgiftsraad“, bestaaende af en af Kongen udnævnt Formand og 8 andre Medlemmer; af disse udnævner Indenrigsministeren 6, hvoraf 4 udpeges af Rigsdagen og 1 af den overordentlige Kommission, medens Handelsministeren udnævner 2, hvoraf 1 udpeges af Bestyrelsen for Dansk Dampskibsrederiforening. Udvalgets Flertal (Bresemann, Gunnar Fog-Petersen, N. Frederiksen, Hauge, Moesgaard-Kjeldsen, Sigvald Olsen, R. Rasmussen, Rørdam og Stauning) tiltraadte Lovforslaget med de af Indenrigsministeren foreslaaede Ændringer. Udvalgets største Mindretal (Martin Hansen, Jensen-Nybjerg, N. Neergaard og P. Th. Nielsen) udtaler, at det kan „bifalde Tanken om at paalægge Skibsfarten en Særafgift, hvis Udbytte skal anvendes til Nedsættelse af Prisen paa de to vigtige Produktions- og Brugsnødenheder, Kul og Majs, til hvis Prisstigning de høje Fragter har været saa væsentlig medvirkende.“ „En saadan Afgift“ — udtaler